

[Ingeborg Hansen.]

at der i Folketinget var 12, der hed Jensen, og her 5, der hed Hansen. Det er der maaske nok, men de har allesammen et Fornavn og Forbogstaver, eller 2—3 Fornavn og Forbogstaver. Det har ikke voldt Vanskelighed i Folketinget at holde Rede paa de forskellige Personer, hvad enten de hed Hansen eller Jensen, og det kan ikke være vanskeligere her i Tinget.

Endelig sagde det ærede 13de tingvalgte Medlem, at det var med stor Sorg, man i Folketinget var gaaet bort fra den gamle Tiltaleform, og at man var blevet tvunget til at gaa bort fra den. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg i den Anledning gerne citere et lille Stykke af den Forhandling, som fandt Sted i den overordentlige Samling 1918, da Spørgsmaalet om Ændring af Folketingets Forretningsorden var fremme. Den Tale, jeg citerer, blev holdt af J. C. Christensen for Partiet Venstre, og han siger bl. a.:

„Jeg finder, at nu har vi levet længe nok i den Spændetrøje, som man i 1849 fandt det rigtigt at iføre Rigsdagsmændene. Naar man gjorde det i 1849, var Hensigten sikkert den allerbedste, nemlig den, at man mente, at Rigsdagsmændene ikke var i Stand til at hævde sig personligt under en Forhandling, hvis de skulde tiltale hinanden ved Navn. Men det er vi formentlig forlængst kommet ud over. Der er ikke nogen Kammerherre eller nogen Minister, som nu imponerer en Taler her i Rigsdagen. Vi vil allesammen kunne kalde dem ved Navn, og det er det, vi er vant til ude i det daglige Liv.“

Længere nede siges der:

„Det er, synes jeg, i og for sig lidt mærkeligt, at vi kan forhandle rundt omkring i Landet paa Møder og Generalforsamlinger af enhver Art, idet vi tiltaler hinanden ved Navn, det gaar uden nogen som helst Vanskelighed, men saa snart vi kommer ind i denne lille Sal — det er jo dog kun en lille Part af det hele Land —, saa skal vi nævne hinanden ved „det ærede Medlem“, ja, endogsaa være ved Nummer, ligesom man nævner Soldater.“

Længere nede siges der atter:

„Jeg finder som sagt ikke, det er praktisk at blive ved at beholde den gamle Dragt, som man indførte i 1849.“

Formanden: Den ærede Ordfører henvendte sin Tale bl. a. til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds, men brugte Betegnelsen det ærede 5te Medlem for 6te Kreds. Jeg understreger dette som et Led i Forhandlingen.

Rytter: Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Veistrup) sagde, at vi fra vor Side indrømmede, at det ikke var noget stort Spørgsmaal, og derfor skulde vi hellere slutte op og stemme for Indstillingen. Den naturlige Konsekvens af, at det ikke er noget stort Spørgsmaal, var dog ellers, at man fra anden Side sagde: Hvorfor i al Verden skal vi saa tage det til op stor Diskussion her i Landstinget?

Angaaende Spørgsmaalet om at tale til Formanden eller at tale til vedkommende Medlem maa jeg sige til den ærede Ordfører (Ingeborg Hansen): Det er rigtigt, at vi skal rette vor Tale til Formanden, og det maa vi blive ved med. Men som jeg antydede før, naar man bruger Ordet Hr., bliver man tvunget til at se hen paa vedkommende Medlem, det er ham, man retter Taleren til ved at bruge Ordet Hr. Den ærede Ordfører vil aldrig i en Skrivelse bruge Ordet Hr., uden at den er rettet til den Mand, som vedkommende titulerer med Hr. Hvis det kun er Omtale, benytter det ærede Medlem ikke Ordet Hr., saa bruger man alene Navnet.

Den ærede Ordfører var saa elskværdig at læse op, hvad der var sagt i Folketinget. Ja, dette er et Spørgsmaal, der er Strid om og har været Strid om lige siden 1849. Nogle har een Anskuelse, andre har en anden, det kommer vi ikke uden om. Vi hørte, at Meningerne stod delte inden for det konservative Parti, og Meningerne staa selvfølgelig ogsaa delte inden for Venstre; Socialdemokratiet er mere undergivet Ensrættetheden, saa derfor kom det ikke saa stærkt frem der. Men Spørgsmaalet er ikke et politisk Spørgsmaal, og det vil selvfølgelig blive besvaret forskelligt af de enkelte Medlemmer.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 og § 19, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.